

26.I. 2026.	PONEDJELJAK <i>Timotej i Tit</i>	+ Valentina Sminderovac	7
		+ Ruža Perković	18:30
27.I. 2026.	UTORAK <i>Andela Mericci</i>	+ Valentina Sminderovac	7
		+ Željko i Spomenka Eredeljac	18:30
28.I. 2026.	SRIJEDA <i>Toma Akvinski</i>	+ Blaženka Široki i Josip Hemetek	7
		Na nakanu	18:30
29.I. 2026.	ČETVRTAK <i>Zdravko</i>	+ Dragica Kober, Dragica Hrenić, Dragica i Valent Grobenski	7
		+ Kata i Mihajlo Vugrin, Ljubica Majdandžić, Štefica Josipović	18:30
30.I. 2026.	PETAK <i>Hijacinta Marecotti</i>	Marica, Barica, Ljubica i Katarina	7
		+ Antonija i Slavko Gorup	18:30
31.I. 2026.	SUBOTA <i>Ivan Bosco</i>	+ Ivka i Josip Šme	7
		+ Mijo, Nada i ob. Jušta, Josip, Štefica i ob. Maljak	18:30
		+ Damir Kos	7
1.II. 2026.	Treća nedjelja kroz godinu	ŽUPNA	9:30
		+ ob. Slunjski	11:30
		+ Ferdinand i Zlata Gheli	18:30

su ga otajstva tako velikog Sakramenta obuzimala i nadahnjivala svojim darovima. "Učinak Svete Pričesti je ovako objasnio: "Euharistijski Kruh mjesto da se izmjeni u onoga, koji ga blaguje, on pretvara svoga blagovatelja u se. Dosljedno tome glavni učinak ovoga Sakramenta jest takva pretvorba čovjeka u Krista, da on može s pravom reći: 'Živim ja, ali ne živim ja, nego živi u meni Krist!'" Kad je jednom klečao pred Raspelom, sam Spasitelj mu je progovorio: "Ti si o Meni tako lijepo pisao, što želiš kao nagradu?" Sveti Toma je odgovorio: "Samo Tebe, Gospodine!" Tri mjeseca prije smrti, služio je Svetu Misu u kapeli Svetog Nikole u Napulju. Pao je u zanos i doživio viziju Neba. Dobio je duboku spoznaju Presvetog Trojstva. Jednom od svoje redovničke braće se povjerio: "Došao je kraj mojim mukama. Sve ono što sam napisao izgleda da je samo vrlo mnogo slame nakon stvari koje su mi otkrivene." Sveti Toma Akvinski je umro u dobi od 49 godina. Bilo je to 7. ožujka 1274. Prije nego li će primiti Svetu Pričest po posljednji put, na samrtnoj postelji plačući izrekao ove lijepe riječi: "Primam Te, Cijeno otkupljenja moje duše, Popudbino moga života, iz ljubavi prema kome sam studirao, bdio, iscrpio se!" Sveti Toma bio je najučeniji Svetac i najsvetiji učenjak. Za života je patio strpljivo podnoseći gastritis, postao je zaštitnikom od želučanih i jetrenih bolesti.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj priprave
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 3 Godina XIX 25. siječnja 2026.g.

Treća nedjelja kroz godinu - godina A

TEMELJ NAŠE NADE: ISUSOV POZIV

Evangelje Mt 4,12-23

Kad je Isus čuo da je Ivan predan, povuče se u Galileju. Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji:

»Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska – narod što je sjedio u tmini svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu.«

Otada je Isus počeo propovijedati:

»Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!« Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: »Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!« Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim. I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu. I glas se o njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu od najrazličitijih bolesti i patnja – opsjednute, mjesečare, uzete – i on ih ozdravljao. Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje, Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

Ostala čitanja: Iz 8,23b-9,3; 1 Kor 1,10-13.17;

Postoje stvari u životu koje ostaju vječne tajne. Takva tajna je npr. ljubav: zašto se netko zaljubljuje u nekoga, to se ne može shvatiti racionalnim razlozima. Nije baš ni preporučljivo tražiti razloge, jer će nas sasvim sigurno odvesti u slijepu ulicu. Nešto slično događa se i kod svećeničkog i redovničkog poziva: čovjeka povuče Kristova privlačna snaga i on ga slijedi. Zbog čega? Za to nema zadovoljavajućeg odgovora. Među ove tajnovite stvari spada i naša vjera. Zašto smo kršćani, zašto vjerujemo u Isusa Krista? Samo zato jer su nas roditelji krstili dok smo bili mali? Samo zato jer evanđelje sadrži lijepe etičke principe i moralnu nauku? Sve to nije dovoljno. Naša kršćanska vjera ostaje zagonetkom. Današnje evanđelje, međutim, na ovo pitanje nudi jedan odgovor. Prorok Izaija je 750 godina prije rođenja Isusa već govorio o velikoj svjetlosti. U svjetlu današnjih čitanja, to znači da su se proročanstva ostvarila.

Kasnije, Isus je ove riječi primijenio na sebe i proglasio se svjetlom.

Drugo čitanje uzeto je iz Pisma svetog Pavla Korinćanima. Pavao precizira da hodati u svjetlu znači hodati s Kristom na životnom putu. Temeljna poruka evanđelja je da su se proročanstva ostvarila u Isusu. Mnogi su dolazili da čuju Isusove riječi. Išli su za njim. Ipak, samo su ga oni mogli slijediti koje je posebno pozvao. Ova okolnost je važna. Mi nismo Isusovi dobrovoljci, već njegovi pozvani svjedoci, izabrani učenici. To znači da ponekad ne razumijemo sasvim točno što Gospodin od nas želi. Važno je međutim vjerovati da on zna što želi i što radi!

Isus poziva prve učenike. Djeluje na suveren način. Zna što želi i ono što želi to i ostvaruje. Isus je i danas takav. Pojedini duhovni pisci prikazuju ga katkad kao slabog, gotovo kao Isusa koji prosi našu ljubav, ali on nije takav. On i danas zna što želi, i danas na suveren način poziva ljude. Trebamo gledati takvim očima odvijanje povijesti svijeta, događaje u Crkvi, odvijanje osobnog života.

Današnje evanđelje suprotstavlja svjetlo s tamom. Evanđelist Matej citira proroka Izaiju: »Narod koji je sjedio u tami, vidio je veliko svjetlo!« Doista imamo potrebu ponovno uroniti u Isusovo svjetlo koje jedino može osvijetliti tamne mrlje našeg života. Isus se rodio u noći. Oko njega vladala je tama, ne samo u prirodi, već i u srcima ljudi. I onda je netko umro, i tada su postojali noćni razbojnici, kradljivci i mučke ubojice, i tada je postojala mržnja i patnja.

Ni danas svijet nije drukčiji. I mi smo svjedoci jedne zlokobne tame koja je prekrila srca i dušu mnogih. I danas postoje ratovi, ubojstva, postoj mržnja i osveta.

Ali u ovaj svijet jednom zauvijek stupilo je Svjetlo, Isus Krist, i od tada tama nije apsolutna, noć ne traje vječno. Filozof Tagore je rekao: »Čak i more suza ima suprotnu obalu«. S Isusom je u naš život stupila nada, što je lijepo napisao papa Benedikt XVI u svojoj posljednjoj enciklici.

Vrativši se evanđelju, možemo zapaziti da se Isusova prva izjava odnosila na Kraljevstvo nebesko. Često čujemo ovaj izraz, ali što zapravo znači »Kraljevstvo nebesko«? Pokojni westminsterski kardinal Basil Hume

o tome je ovako razmišljao: »Da bismo razumjeli i pravilno koristili izraz 'Kraljevstvo nebesko', moramo stalno imati u vidu četiri njegova značenja. Božje kraljevstvo već sada je prisutno, istovremeno za sada je samo dolazeća stvarnost. Božje kraljevstvo je unutarnje stanje u srcima i duši pokrštenih, istovremeno je i vanjsko stanje koje se nalazi u svijetu. Ako pretjeramo bilo koju od ove četiri stvarnosti, dobivamo iskrivljenu sliku o Božjem kraljevstvu«.

Isus je okrenuvši se svojim slušateljima rekao: »Dođite, slijedite me!« Pri tome Isus se ne poziva ni na Pisma, ni na Ivana Krstitelja, već u svoje ime, snagom svog autoriteta poziva ljude. Riječi su mu u toj mjeri očaravajuće, toliko uvjerljive, da Petar i njegov brat Andrija bez riječi, bez pitanja smjesta napuštaju sve i kreću s njim. Već znamo kuda je vodio njihov put i njihova avantura, ali oni to još nisu znali. Mnogo toga naučit će već » hodu«.

Kod prvog Isusovog nastupa nisu važne riječi, već autoritet kojim je izgovorio riječi. Osobni susret s njim ima toliki čar kojemu se ne može oduprijeti. Isus i danas zove svakoga. Tajna duhovnog života je da čujemo ovaj poziv i da se pouzdamo u Isusa i onda kada jasno još ne vidimo kamo će nas odvesti njegov poziv.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

SJEDNICA ŽPV-a i ŽEV-a

Sutra, 26. siječnja u 19 sati održat će se prva sjednica ŽPV-a i ŽEV-a

Vijeće FSR-a

U utorak, 27. siječnja poslije večernje mise Vijeće je FSR-a

Sveti Toma Akvinski, svećenik, dominikanac i crkveni naučitelj

(1225. - 1274.) spomendan 28. siječnja

Sveti Toma, kojega Crkva slavi 28. siječnja, pripada svakako u red jednog od najvećih crkvenih umova. Rođen je 1225. u dvorcu Akvino u južnoj Italiji. Od malena je pokazivao veliku želju za znanjem a završavajući visoke škole u Napulju upozna se s dominikanskim redom. Roditelji su se protivili da on kao plemićki sin stupi u prosjački red. Unatoč protivljenjima postao je dominikanac a poglavari vidjevši njegove ogromne intelektualne sposobnosti šalju ga učenjaku Svetom Albertu Velikom. Već s 23 godine života Sveti Toma je postao profesor. Predavao je u Parizu, Rimu i Napulju. Kraj sve svoje velike učenosti ostao je uvijek jednostavan, ponizan i bezazlen redovnik. U poniznosti je postojano odbijao sve ponuđene mu crkvene časti. Njegov bistri duh dobro je shvatio da je poniznost evandeoska krepost i da više vrijedi od sve učenosti, slave i počasti. Zato je uvijek htio ostati malen. Sveti Toma je napisao mnoštvo filozofskih i teoloških djela, a najslavnije mu je bez sumnje djelo Teološka suma u tri dijela u kojoj je sustavno obradio svu teologiju. Djelo je prevedeno na sve svjetske jezike te u teološkoj književnosti zauzima sve do danas jedinstven položaj. Sveti Toma je bio i mistik. Žarko je štovao Presveti Sakrament te o njemu ispjevao najljepše himne kao što su: "Hvali Sion Spasitelja", "Klanjam ti se smjerno, tajni Bože naš", "Usta moja uzdižite preslavnome tijelu glas"! Govoreći o Crkvi Sv. Toma izriče i ovu lijepu misao: "Isus je prihvatio muku iz velike želje koju je imao da sebi ujedini Crkvu kao svoju Zaručnicu." Sveti Toma združio je u sebi najveću učenost i najdublju pobožnost. Učenost bez pobožnosti ne bi baš mnogo vrijedila. On je bio i odviše bistar duh pa je to dobro znao, ali nije ostao samo kod znanja, već je i svim srcem gajio iskrenu i duboku pobožnost. Bio je ne samo velik učenjak već i velik Svetac. Među teolozima koji su raspravljali o Euharistiji, prvo mjesto pripada Svetom Tomi Akvinskom. On je promislao o "Otajstvu" upotrijebivši sav napor razuma i svu poniznost i štovanje svoje vjere. Tako Sv. Toma uči da je Euharistija izvor i cilj svih Sakramenata. Ona je "savršeni i potpuni Sakrament Gospodinove Muke i utoliko sadrži samoga Krista u njegovoj Muci," a čovjek je preko tog Sakramenta sudionik te Muke. Euharistija po Sv. Tomi sada daje spasenje, a predodnačuje zajedništvo s Bogom u slavi. Autor je svih liturgijskih tekstova Tijelova po zaduženju Pape Urbana IV. koji je 24. svibnja 1264. godine proglasio blagdan Tijelova. Životopisci govore o silnom poštovanju i ljubavi Svetog Tome prema Gospodinu u Euharistiji: "Bio je iznad svega pobožan prema presvetom Oltarskom Sakramentu. Kao što mu je bilo dano da o Euharistiji piše s velikim dubinama, tako je primio milost da je slavi s velikom pobožnošću. Često je za vrijeme Svete Mise bio obuzet tolikom ljubavlju i pobožnošću da je znao biti sav obliven suzama. Sveta